

Tremtinys

LIETUVOS POLITINIŲ KALINIŲ IR TREMTINIŲ SĄJUNGOS SAVAITRAŠTIS
2010 m. rugsėjo 17 d.

Eina nuo 1988 m.
spalio 28 d.

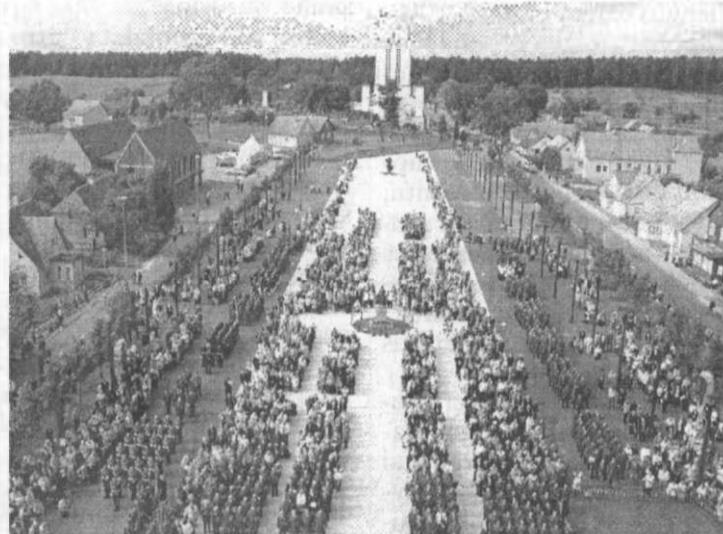
Nr. 35 (913)

Lietuvos kariuomenė ir Laisvės kovotojai Siluvos atlaiduose

Nuo seno, dar prieš Dievo Motinos apsireiškimą, švęsti Švč. Mergelės Marijos Gimimo atlaidai Šiluvosje, vadinti – Šilinėmis. Šis pavadinimas siejamas su senu vietovardžiu – Šilas, iš kurio ir kilo dabartinis vietovardis – Šiluva.

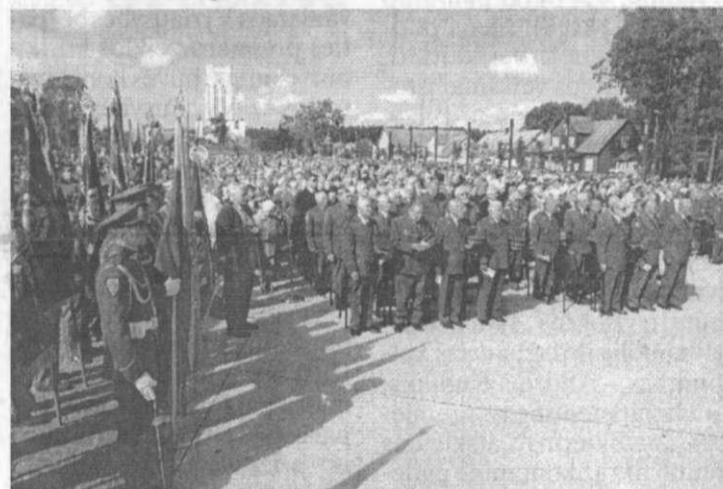
Manoma, kad Švč. Mergelės Marijos Gimimo atlaidai Šiluvosje pradėti švęsti Petru Simonui Gedgaudui 1457 metais pastaciūs bažnyčią Švč. Mergelės Marijos ir savo šventųjų globėjų Petro ir Baltramiejaus garbei. Bažnyčios steigėjas statomai bažnyčiai pasirūpino iš Romos gautais tituliniais atlaidais.

Šiluvos bažnyčia – pirmoji Lietuvoje Marijos Gimimo šventovė. Garsas apie šią bažnyčią, ypač apie rugsėjo 8-ają joje švenčiamus Marijos Gimimo atlaidus plačiai pasklidė. Šiluva garsi dviem stebukliais: vienas – Švenčiausiosios Mergelės Marijos apsireiškimas, įvykęs, kiek žinoma, anksčiausiai Europoje, apie 1608–1612 metus, kitas – stebuklingas Dievo Motinos paveikslas. Jį 1457 metais iš Romos parvežęs dvarininkas Petras Simonas Gedgaudas ir padovanojęs katalikų bažnyčiai. Vėliau katalikų bažnyčios žemės atiteko kalvinistams. Paskutinis katalikų klebonas šį paveikslą ir kitas bažnyčios brangenybes sudėjės į geležinę skrynią ir užkasęs. Po daug metų būtent toje vietoje ir apsireiškusi Švč. Mergelė Marija. Aklas senelis prisiminės, kad toje vietoje buvusi bažnyčia, ten užkastas lobis. Praše jį nuvesti į tą vietą. Apytikriai jis parodės, kur kasti. Ir iš tiesų, – skrynia rasta. Kaijų atvėrė, įvyko stebuklas – senelis praregėjo. Skrynioje iš tiesų tebebuvo bažnyčios brangenybės ir Dievo Motinos paveikslas, išsaugotas iki dabar. Nuo tada jis laikomas stebuklingu: išgydė daug ligojų, apsaugojo nuo nelaimių. Iš daugybės surinktų votų (brangaus metalo širdelių, rankelių – kas ką pasigydė) 1674 metais nukaldintas auksuoto sidabro draubžis, 1786 metais paveikslas vainikuotas. Paprastomis die-nomis stebuklingas paveiks-

Šiluvos atlaidų akimirkos

Raimundo Kovo nuotr.

Naujasis kariuomenės ordinaras
Gintaras Grušas

las uždengiamas kitu, o per atlaidus pasimelsti prie jo galivisi.

Nepriklausomybės metais, kasmet rugsėjo 8-ają prasideda Švč. Mergelės Marijos Gimimo atlaidų aštuondienis. Maldininkai procesijomis tradiciškai eina iš Tytuvėnų ir Raseinių pusės į Šiluvą. Kiekviena diena skiriama vis kitoms visuomeninėms grupėms: meldžiamasi už kariuomenę bei kovotojus už laisvę ir nepriklausomybę, policijos, teisėtvarkos darbuotojus bei nuteistuosius, už vaikus, jaunimą ir šeimas,

už kunigus, vienuolius bei Dievui pašventusiuosius gyvenimą, taip pat už politikus, valdininkus, žiniasklaidininkus, darbininkus, ūkininkus, verslininkus, medicinos darbuotojus, ligonius, neįgaliuosius.

Šiemet, rugsėjo 8 dieną, minėdami

Švč. Mergelės Marijos apsireiškimo Siluvosje 402 metų sukaktį ir Vytauto Didžiojo karūnavimo dieną, Lietuvos kariuomenės struktūriniai vienetai, Laisvės kovų dalyviai, partizanai tradiciškai dalyvavo atlaidų iškilmėse, skirtose Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 20-mečiui. Šią pirmąją atlaidų dieną buvo meldžiamasi už Lietuvos karius, partizanus, sukilėlius ir visus tévynės gynėjus, padėjusius išsaugoti pagrindines vertes: Laisvę ir Nepriklausomybę.

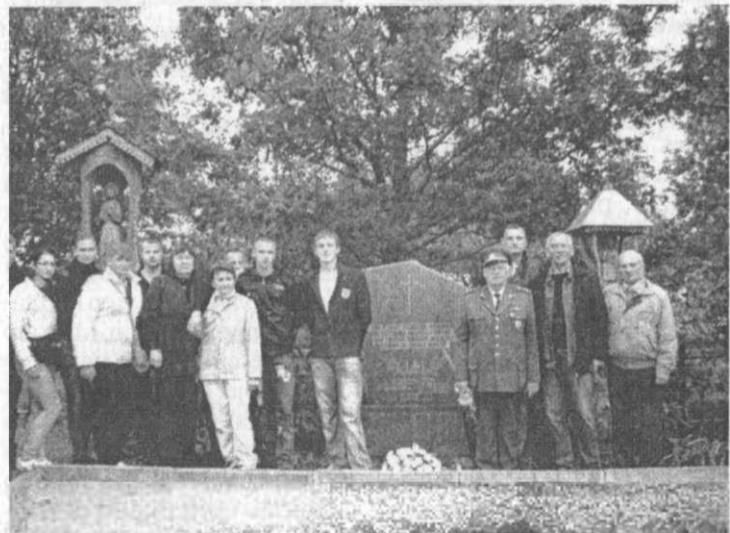
Gintautas DEKSNYS

Rugsėjo 10 dieną LPKTS Marijampolės filialas pakvietė pakeliauti Tauro apygardos partizanų takais. Didelis būrys keliautojų iš visos Lietuvos – Vilnius, Kauno, Vilkaviškio, Marijampolės, Šakių ir kitų miestų bei rajonų –

Šalia bažnyčios yra išlikęs pastatas, kuriame 1945 metų rugpjūtį įsteigta Tauro apygarda. Steigimo iniciatorius – tuometinis Skardupių klebonas Antanas Ylius. Minint Tauro apygardos įkūrimo 50-ąsias metines prie šio pas-

Riečiuose, prie paminklo žuvusiems žuvinto kautynių partizanams
Petro Musteikio nuotraukos

Žygio dalyviai Mikališkėse, partizanų kapinaitėse

rinkosi į Marijampolę, iš kurios patraukė partizanų kovukeliais. Džiugino gausiai dalyvaujantys moksleiviai iš Marijampolės, Vilkaviškio vidurinių mokyklų ir gimnazijų.

Zygis prasidėjo šv. Mišios Skardupių Švč. Mergelės Marijos Krikščionių Pagalbos bažnyčioje. Prie šv. Mišias buvusi partizanų ryšininkė Aldona Vilutienė perskaitė 1950 metais žuvusių

Tauro apygardos partizanų vardus, pavardes ir slapyvardžius. Skardupių parapijos klebonas Algirdas Petras Kanapka, pasakės turiningą pamokslą, pakvietė pasimelsti už žuvusių Laisvės kovotojus.

tato pastatytas paminklas. Šalia jo ir vyko minėjimas. Aliona Vilutienė priminė apygardos steigėjus, partizanų vadus. Kalbėjo atkurtos Tau-ro apygardos vadas Vytautas Raibikis, LPKTS Marijampolės filialo pirminkas Venceslavas Agurkis.

Vėliau autobusų ir lengvąjų automobilių virtinė patraukė į Riečius, netoli Žuvinto ežero, kur 1945 metų vasarą vyko įnirtingos partizanų ir sovietų kariuomenės kautynės. Prie paminklo šiose kautynėse žuvusiems kovotojams atminti buvo pakelė Lietuvos valstybinė vėliava ir sugiedotas himnas.

(keliamas į 5 psl.)

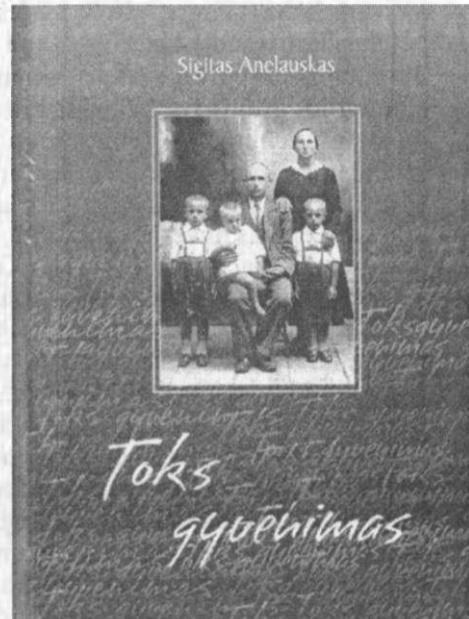

Naujos knygos

Nuteistojo myriop gyvenimas

Prieš dvejus metus Anapilin išėjusio, kadai-se sovietų myriop nuteisto Sigito Aneliauską prisiminimų knygoje „Toks gyvenimas“ gyvai, talentingai pasa-kojama autoriaus gyvenimo istorija. Tarnavęs sovietinėje kariuome-nėje Minske, 1951 metais su grupe draugų areštuotas, karinio tribunolo nuteistas sušau-dyti (vėliau bausmė pa-keista 25 metams griež-to režimo lagerio), kalėjės Taišete S.Aneliauskas meistriškai pie-šia savo permanentingo gyvenimo detales ir per-sonažus, kasdienybės apra-šymus derina su filosofiniais pamastymais, nevengia hu-moro, ironijos.

Pateikiame ištrauką:
„Paskui liepė eiti į kame-rrą. Laikydamas viena ranka smunkančias be sagų kel-

nes, kita – duonos gabalėli, aš nuėjau į nuolatinę dislo-kacijos vietą. Kameroje bu-vo vienintelis daiktas – tai faneriniu dangčiu uždengtas kibiras – „paraša“. Visa lai-mė, kad buvau apsiavęs ker-ziniaių čebatais. Tai nepa-

keičiamas pagalvė. Taip ir pragulėjau septynis mėnesius pasidėjės po galva kerzinį čebatą. Ir tai būdavo didelis malo-numas, nes pamiegoti tekdavo labai mažai.

Iš tos baisios gyvenimo patirties ir iš pasi-kalbėjimų su daugybe to paties likimo žmonių, gerokai vėliau aš pri-ejau išvadą, kad žmogaus mušimas nėra pati veiksmingiausia prie-monė jo sugniūždymui. Bolševikinė mėsmalė naudojo kur kas labiau veiksmingas priemones. Iš jų pačios patikimiausios – tai nuolatinis al-

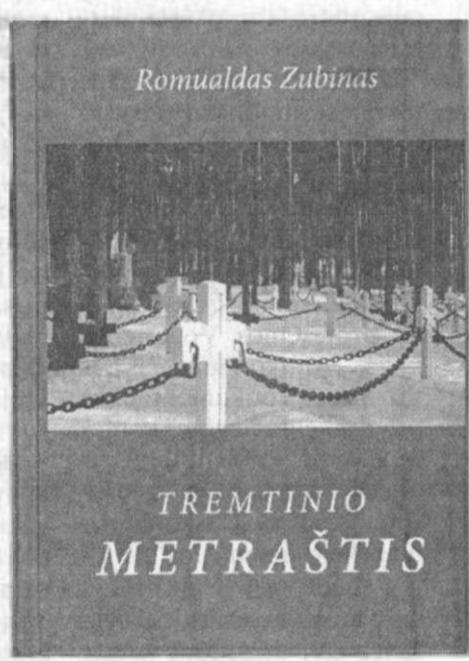
kis, nemiga ir žmogaus su-niekinimas, jo pavertimas „pieška“, o teisingiau – tik „pieškos“ šešeliu.“

Knygos pasirodymo S.Aneliauskas nebesulaukė, tačiau spaudai parengtą jos maketą spėjo perskaityti...

Kaip išgyventi Altajuje

Toks klausimas nedavé ramybés 1941-aisiais ištremtiems į Altajaus kraštą. Ši tema jautriai gvildenama Romualdo Zubino knygoje „Tremtinio metraštis“. Auto-rius vienos šeimos payzdžiu parodo daugelio tūkstančių lietuvių trem-tinių šeimų likimą, iš-aukština Motinos pasi-aukojimą ir neišsenkan-čią energiją, drąsą, sie-kiant ne tik išmaitinti savo vaikus, bet ir juos išmokslinti, paruošti ateiciai.

Ramus gyvenimas nepriklausomoje Lietuvoje, trémimas, pen-kiolika tremtyje praleistų metų, grįžimas į Lietuvą ir tėvynėje klostesi įvykiai aprašomi chronologiskai, skaitytojui leidžia tarsi iš-gyventi visa tai, ką patyré

šios knygos autorius.

„Mes visą laiką laukėme leidimo grįžti į Lietuvą. Gy-venome tik viltimių pamaty-ti bei susitikti su savo artimai-siais, pirmiausia – su Tėveliu.

Nereikia net sakyti, kad labiausiai šio susitikimo laukė mūsų Mamytė. Da-bar jai diena iš dienos teko spręsti tą patį klausimą – ką valgysi. Juk mes dirbdavome tik vasaros atostogų metu, tad jai bu-vome menka paspirtis. (...)

Tą rudenį mudu su Mamytė buvome nuéjė į Centrinę ir užsukome pas jos pažiastamą rusę. Lyg tarp kitko šeimininkė pa-siūlė kakavos. Kas tai per daiktas, tada dar nežino-jau. Nuo tada šis gérimas man asocijuojasi su die-viškuoju nektaru. Tą skonį jaučiu ir rašydamas šiuos prisiminimus...“

Knygą R. Zubinas skiria Lietuvos jaunimui vildama-sis, kad pažinę netolimą pra-eitį, neleis ateityje pasikarto-ti prieškariu šalyje susiklos-čiuims įvykiams.

Rezistentų knygos nepageidautinos

Šiuo metu susiklosčiusią padėti Lietuvoje teisingai apibūdina žurnalistas G.Visoc-kas straipsnyje „Džiaugia-mės, nors reikėtų verkti“, iš-spausdintame „XXI amžiuje“ Nr. 64, 2010-09-03. Čia be kita ko jis rašo: „Lietuviš-koji demokratija gera yra tam, kas turi įtakingą, pinigin-gą draugų arba pats užčiuopé auksą gyslą... Buvę tremtiniai, politiniai kaliniai, buvu-sių miško brolių vaikai šian-dien mulkinami nepriklausomoje Lietuvoje, nes dar nėra nepriklausomos Lietuvos. Téra nepriklausomybės fikcia, o tai reiškia, kad Lietuvą ir toliau nematomomis gijomis valdo buvusieji“. Pilnai prita-riu šioms doro žurnalisto min-tims ir štai dėl ko.

Šių metų pradžioje leidykla „Knygiai“ išleido mano parengtą knygą – dokumentinę apysaką „Operacija „Išsigiméliai“, arba moksleivai MGB pinklėse“. Knygą skyriaū Šilutės pirmosios gimna-zijos moksleivių rezistentų atminimui. Ši mokykla yra iš-skirtinė Lietuvoje sovietme-čiu vykusios moksleivių rezis-tentų antisovietinės veiklos fone. Ji viena iš trijų Lietuvos mokyklų, kurioje įvairiu laiku nuo 1946 iki 1952 metų vei-kė net trys pogrindinės moks-leivių organizacijos. Knygoje, remiantis KGB archyve esan-čiais dokumentais, parodo-ma, kaip tuo metu represinės struktūros sekė ir provokavo patriotiškai nusiteikusius moksleivius, stengdamosi pa-šalinti juos iš sovietinės vi-suomenės, aprašomi jaunuolių tardymai ir išgyvenimai centriniame KGB kalėjime Vilniuje.

Didesnę šios knygos tira-žo dalį numacha išplatinti Šilutėje, kur dar yra nemažai žmonių, pažinojusių repre-suotus rezistentus. Knygos pristatymas įvyko balandžio mėnesį Šilutės pirmojoje ir Vyduno gimnazijoje bei kito-

Galvoju, kaip čia dabar yra? Nepriklausomos Lietu-vos priešo J.Kuolelio, žmo-nes kankinusio čekisto R.Vaigausko, daugelio kitų buvusių partinių veikėjų ir kolaborantų knygos knygu-nouse reklamuojamos, par-davinėjamos, o rezistentų knygų atsisakoma. Manau, kad kitaip nepaiškinsi šio faktu, tik tuo, kad Lietuvoje, kaip rašo žurnalistas G.Visockas, ir toliau aktyviai vei-ka prieš rezistentus ir kovo-tojus už Lietuvos laisvę nusi-teikę „buvusieji“ ir jų parankiniai.

Esant tokiai padėčiai stengsiuosi, kad ši knyga pa-siektų jaunuosisius skaitytojus kitais keliais.

**Eugenijus Rimvydas STANCIKAS,
Laisvės kovų dalyvis**

„Kaime, po liepom...“

Tai dainų rinktinė Albino Slavicko žodžiai.

Poeto eilėmis garsūs Lie-tuvos kompozitoriai sukūrė per 60 populiarū dainų: „Trispalvė“ (m. V. Kursos), „Ausi ausiu audimėli“ (m. V.Juozapaičio), „Uželkit, sve-teliai“ (m. L.Povilaičio), „Mū-sų Dainava“ (m. V. Budrevi-čiaus), „Partizanų kelias“ (m. V. Baumilo), ir kitų. Tačiau garsiausia, į Lietuvos muzi-

kos auksą fondą įrašyta, liaudies daina tapusi Albino Slavicko ir Algimanto Bražinsko daina „Einu per žemę“.

Dr. Rimantas Astrauskas knygelės pratarmėje rašo: „Poeto posmai – tarsi liaudies dainų variantai, nedaug nuo pastarųjų tenutolę: tas pats gimtinės gamtos žavesys, gro-žėjimasis žiedlapiai nusėta tėvų žeme, šilais ir ežerais, melsvais keliais upelių, varso-

mis ir aušromis, žerinčia ra-sa ir tyla... Rinkinyje sudėtos dainos nostalgiskai paliečia jautrius sielos stygas, prime-na seną ir kartu artimą, labai gerai pažiastamą, iš jaunystės laikų atskriebusio jausmo dvelksmą.“

Knygelėje pateikiomas ir dainuojatos, todėl jas išlomevi-siem dainos mylėtojams – ir mėgėjams, ir profesionalams. „Tremtinio“ inf.

Užsiprenumeruokite „Tremtinį“

Prenumeratos indeksas – 0117.

Prenumerata kainuoja:

1 mén. – 7 Lt,

3 mén. – 21 Lt.

Vienas savaitrašcio numeris kainuoja 1,75 Lt.

„Tremtinys“ išeina keturis kartus per mėnesį.

Prenumerata priimama „Lietuvos pašte“ iki kiekvieno mėnesio 22 dienos.

2010 m. rugsėjo 17 d.

Sveikiname

90-ojo jubiliejaus proga sveikiname buvusią Irkutsko tremtinę, Molėtų Garbės pilietę Aleksandrą IVONYTĘ. Linkime geros sveikatos, laimės, Dievo palaimos.

LPKTS Molėtų filialas

80-ojo jubiliejaus proga nuoširdžiai sveikiname 1949–1957 metų Irkutsko tremtinį Vytautą Petrą SKUČĄ. Linkime stiprios sveikatos, geros nuotaikos, ilgiausių metų ir svajonių išspildymo.

LPKTS Kauno filialas

80-ojo jubiliejaus proga sveikiname buvusį Igarkos tremtinį Vytautą MIKŠĄ. Linkime puikios sveikatos, neblėstančios energijos, ilgų gyvenimo metų.

LPKTS Kauno filialas, vaikai su šeimomis

Kunigystės 60-mečio proga sveikiname buvusį Mordovijos Dubrovlago politinį kalinių Antaną JURGAITI. Linkime sveikatos ir Dievo palaimos įgyvendinant dideles sva Jones mažaičius Leckavos miestelyje.

LPKS Mažeikių skyrius

Prieš penkis dešimtmecius Laisvės kovų dalyvė, buvusi tremtinė Teofilė STASIULEVIČIŪTĖ ir Vaclovas STANKEVIČIUS sukurė šeimą.

Sveikiname Auksinio jubiliejaus proga, linkime sveikatos, daug džiaugsmingų akimirkų, Dievo palaimos, Marijos globos.

Seserys, brolienės ir dukterys su šeimomis

Garbingo 75-ojo gimtadienio proga sveikiname buvusį tremtinį, LPKTS Tauragės filialo tarybos narį Zigmą RAUDONĮ ir linkime geros sveikatos, ilgiausių metų, Dievo palaimos, Marijos globos.

Gerb. Zigmui, tegul išpildi visos Jūsų svajonės, tegul lydi sekme ir džiaugsmas, tegul kiekviena diena būna laiminga.

LPKTS Tauragės filialas*** * ***

Buvusią politinę kalinę Joaną GERVIENĘ sveikiname garbingo jubiliejaus proga. Linkime geros sveikatos, Dievo palaimos.

Palemono buvę tremtiniai

Dėkojame paaukojusiems paminklo Kovotoju už Lietuvos Laisvę Motinai pastatymui

Ritai Končienei – 100 litų,
Leonui Pelioniu – 100 litų.

LPKTS pirmininkas Povilas Jakučionis*(atkelta iš 1 psl.)*

Kalbėjo buvęs partizanas, šių kautynių dalyvis, paminklo pastatymo iniciatorius Vincas Kubertavičius. Ne pagal metus žvalus buvęs partizanas, kalbėdamas apie praejasias kovas, ypač atkreipė dėmesį į jauną kartą, paragino saugoti partizanų atminimą. Moksleivai atliko meninę programą – skaitė eiles, dainavo patriotines dainas. Susirinkusiuosius sujaudino vienos moksleivės perskaitytas rašinys apie Tėvynės sampratą. Koncertavo Marijampolės buvusių tremtinių ir politinių kalinių choras.

Žygio dalyviai pasuko Mikiškių link. Ten, buvusiame kaime, ant kalnelio, Amžinajoj poilsio atgulę kovose susietais žuvę partizanai. Vytautas Raibikis supažindino su šių kapinaičių istorija. Joste dar 1812 metais palaidoti žuvę Napoleono armijos kariai. Jų atminimui buvo pastatyta koplytėlė, sovietmečiu sunykusi, Atgimimo metais atstatyta. Kartu pagerbtai čia palaidoti žuvę partizanai.

Paskutinė žygio maršruto stotelė – Šilavote, prie memorialo žuvusiems Tauro apygardos Geležinio Vilko rinktinės partizanams. Minėjimą prie paminklo vedė LPKTS Prienų filialo pirmininkė Dalytė Raslavicienė. Kalbėjo LPKTS pirmininkas Povilas Jakučionis, prisiminimais apie buvusias kovas dalijosi LPKTS valdybos pirmininkas Antanas Lukša. Partizanų atminimas pagerbtas švių salvėmis.

Vakarop Šilavoto pagrindinės mokyklos stadione įvyko žygio aptarimas, skambėjo partizanų dainos. Renginio dalyviai dalijosi išpuždžiais, ragavo kareivišką košę, šildėsi karšta arbata.

Tauro apygardos partizanų takais

Žuvinto kautynių dalyvis Vincas Kubertavičius (kairėje) ir atkurtos Tauro apygardos vadas Vytautas Raibikis. Už jų – Marijampolės buvusių tremtinių ir politinių kalinių choras

LPKTS Prienų filialo pirmininkė Dalytė Raslavicienė ir LPKTS pirmininkas Povilas Jakučionis (centre) Šilavote, prie memorialo žuvusiems Tauro apygardos Geležinio Vilko rinktinės partizanams

Visi buvo dėkingi organizatoriams už pažintinę patriotinę kelionę, gyvąją istorijos pamoką.

Darius JUODIS**Patogaus užmaršumo vingrybės***(atkelta iš 3 psl.)***Bendrosios kalbos mitas**

Sovietmečiu kurį laiką buvo rutuliojama pseudoteorija apie tautinių kalbų dėsningą išnykimą ir vienos bendros kalbos vartojimą. Agitatoriai postringavo, kad prievertinėje „komunizmo statyboje“ dalyvaujančios tautos, su drama pagalba iš šalies, persiorientuoti ir kalbės bei rašytik rusiškai, kad toks persiorientavimas jau vyksta Raudonosios armijos išlaisvintose Pabaltijo ir Vidurio Europos tautose, tačiau ... nutylėdavo nevisai smulkią detalę... Juk Kinija taip pat „stato komunizmą“, tai kada milijardas kinų pradės vartoti „bendradžią kalbą“? Šis „akmenėlis“ ant komunizmo statybos keiliovertė ant šono visą vežimą.

Šiuo atveju visi sovietiniai agitatoriai, šiaip jau niekada „neklystantys“, turėdavo kukliai patylėti.

Galima tik pasidžiaugti ir pasididžiuoti, kad estai, latviai ir lietuviai gebėjo apginti ir išsaugoti savo tautinių savitumą, kaip unikalių laisvę geriančios tautos savybę.

Komunizmo ir nacionalsocializmo siekiai

„Perestrojka“ metais komunizmo „statytojai“ nesiliovė peikę ir keikę „fašizmą“, kaip didžiausią kliūtį kelyje į visos žmonijos laimingą rytojų - išliaupsinto komunizmo utopiją. Tiesą pasakius, būta trumpo, bet gana sklandaus periodo, kada komunistai ir nacionalsocialistai, siekdami bendrų tikslų, dalijosi

Tai tik keli štrichai užmaršumo tema. „Užmirštų“ įvykių ir faktų eilė gerokai ilgesnė.

Edmundas SIMANAITIS

2010 m. rugsėjo 17 d.

Tremtinys

Nr. 35 (913)

7

Skelbimai

Rugsėjo 18 d. (šeštadienį) 10 val. Kauno Šv. Mykolo Arkangelo (Igulos) bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už Didžiosios Kovos apygardos partizanus ir Grikšelių šeimą. Maloniai kviečiame dalyvauti.

Rugsėjo 18 d. (šeštadienį) 11 val. Skuodo r. Mosėdžio bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už žuvusius Skuodo rajono partizanus. Po pamaldų Kernų k. bus šventinamas atminimo ženklas šių apylinkių Laisvės kovotojams.

Rugsėjo 18 d. (šeštadienį) LPKTS Vilkaviškio filialas kviečia į nesenai išleistos knygos „Mes sugrižom...“ pristatymą. 12 val. padėkos šv. Mišios Vilkaviškio katedroje. Po pamaldų Vilkaviškio parapijos salėje įvyks knygos pristatas. Kviečiame aktyviai dalyvauti. Knygą „Mes sugrižom...“ bus galima įsigyti po pristatymo, taip pat LPKTS knygynelyje. Teirautis tel. 8 698 55 486 arba (8 342) 30 031 D. A. Karkienės.

Rugsėjo 19 d. (sekmadienį) 12 val. Gelgaudiškio (Šakių r.) Šv. Kryžiaus Išaukštinimo bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už 1949 m. rugsėjo 19-ąją žuvusius Tauro apygardos Žalgirio rinktinės 37 kuopos partizanus: būrio vadą Vytautą Greičių-Strausą, Stasi Butkų-Jaunutį, Praną Kasparavičių-Šurmą. Taip pat už 1950 m. vasario 2 d. žuvusį Tauro apygardos Žalgirio rinktinės Vasario 16-osios tévonijos vadą Praną Naubūraitį-Tarzaną.

Po pamaldų Dobilaičių kaime, Prano Naubūraičio-Tarzano žūtiesvietoje, pašventinsime atminimo ženklą. Gelgaudiškio kultūros centre vaišinsimės suneštinėmis vaišėmis.

Rugsėjo 25 d. (šeštadienį) minėsime Tauro apygardos Žalgirio rinktinės vado Felikso Žindžiaus-Tigro žūties 60-osios metines. 11 val. Višakio Rūdos parapijos bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių važiuosime į žūties vietą – Ardziauskų k., prie paminklo. Vaišinsimės kareiviška koše.

Vytauto Didžiojo karo muziejuš (K. Donelaičio g. 64, Kaune, tel. (8 37) 32 09 39) kviečia aplankytį šiuo metu veikiančias parodas: „Lietuvos kariuomenės pergalei prie Širvintų ir Giedraičių – 90“ (iki spalio 1 d.), „Lietuvos Respublikos žinybiniai ir visuomeninių organizacijų apdovanojimai 1990–2010 m.“, skirtą Lietuvos Nepraklausomybės atkūrimo 20-mečiui (iki spalio 15 d.), „Lietuvos karys Žalgirio mūšyje“, skirtą Žalgirio mūšio 600-osioms metinėms, ir vieno paveikslu parodą „Durbės mūšis“, skirtą Durbės mūšio 750-osioms metinėms (iki lapkričio 1 d.).

Žygis Algimanto apygardos partizanų takais

Rugsėjo 24 d. (penktadienį) rengiamas žygis Algimanto apygardos Biržų krašto partizanų takais. Pradžia 10 val. Pabiržės miestelyje, 6 kilometrai nuo Biržų, Panevėžio link. Trasos ilgis apie 100 kilometrų.

Atokiausiai Lietuvos pakraštyje aplankysime partizanų kovų ir žūties vietas, paminėsime ir 1863 m. partizanų-sukilėlių žygius.

Rūpimais klausimais galite pasiteirauti telefonais: (8 618) 69 804, (8 614) 27425, (8 680) 83 527. Kviečiame dalyvauti.

Zygio Algimanto apygardos Biržų krašto partizanų takais schema

ISSN 2029-509X
Leidėjas LPKTS**Tremtinys**

*Redaktorė
Jolita Navickienė
Redakcija:
Dalia Maciukevičienė,
Vesta Milerienė,
Rasa Duobaitė-Bumbulienė*

Mūsų adresas: Laisvės al. 39, LT-44309 Kaunas, tel. (8 37) 323 204, faksas (8 37) 323 214
Indeksas 0117. El. paštas: tremtinys@erdves.lt, LPKTS puslapis internete: <http://www.lpkts.lt>
Įmonės kodas 3000 32645. Ats./sask. AB "Vilniaus bankas", kodas 70440, Nr. LT18 70440600 0425 8365.
Spausdino spaustuvė UAB "Rinkos aikštė", Josvainių g. 41, Kėdainiai
Offsetinė spauda 2 sp. lankai. Tiražas 3160. Užs. Nr.

ILSEKITĖS RAMYBĖJE

Danutė Ona Jakinevičiūtė 1932–2010

Gimė Marijampolės aps. Šilavoto valsč. Skuigės kaime. 1948 m. Danutę Oną su broliu suėmė Prienų „Žiburio“ gimnazijoje ir kartu su šeima ištremė į Sibiro Usole, vėliau į Baikalo rajoną, „Krutoj“ aukso kasyklas. Paskutinė tremties vieta – Irkutskas. Dainavo lietuvių tremtinių chore. 1959 m. grįžo į tėvynę, įsidarbingo Prienų sviesto gamykloje. Iki sunkios ligos aktyviai dalyavo LPKTS Prienų filialo veikloje. Palaidota Prienų kapinėse.

Nuoširdžiai užjauciamė sesutes Mariją, Antaniną ir artimuosius.

LPKTS Prienų filialas

Stasė Lekavičiūtė-Kateivienė

1928–2010

Gimė Kartupėnų k., Raudondvario valsč., Raseinių aps. Už ryšius su partizanais 1951 m. karinio tribunolo nuteista 25 m. kalėti ir 5 m. tremties. Kalėjo Vorkutos lageriuose. Į laisvę išejo 1956 m., ištekėjo už politinio kalinio, į Lietuvą grįžti neleido. Gyveno Vorkutoje. Cia gimė duktė ir sūnus. 1969 m. apsigyveno Kaliningrado srityje. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę grįžo į Lietuvą. Apsigyveno Marijampolėje. Buvo aktyvi LPKS ir TS narė.

Palaidota Skirsnemunės kapinėse.

Nuoširdžiai užjauciamė dukterį ir sūnų su šeimomis.

LPKTS Marijampolės skyrius

Nikodemas Jonikas 1926–2010

Gimė Meškų k., Tauragės r., ūkininkų šeimoje. 1949 m. šeimą tremiant į Sibirą jis pabėgo, tačiau greitai buvo surastas ir ištremtas pas tėvus į Irkutsko sr. Taišeto r. Bodaibok. Į Lietuvą grįžo 1959 m. Tėviškėje neregistravovo, apsigyveno pasienyje, Rusijos mieste Sovetske, ten įsidarbingo. Vėliau, atsiradus galimybei, persikėlė į Panemunės k., Šilutės r. (dabar Tauragės aps.). Vedé buvusią Laisvės kovų dalyvę Zofiją Stonytę, sulaukę dviejų sūnų ir duktės. Buvo didelis Lietuvos patriotas, su savo ir žmonos sešers šeima pastatė ne vieną kryžių žuvusiems partizanams atminti. Palaidotas senosiose Tauragės kapinėse.

Nuoširdžiai užjauciamė žmoną, vaikų šeimas ir brolių.

LPKTS Tauragės filialas

Vincenta Paliūnaitė-Tiškuvienė

1921–2010

Gimė Tilindžių k., Raseinių r., ūkininkų šeimoje. 1948 m. su mama ištremta į Sibirą. Irkutsko srityje išgyveno 10 metų. 1958 m. grįžo į Lietuvą kartu su mama ir dukrele. Lietuvoje sukūrė šeimą, užaugino sūnų ir duktės. Nuo 1996 m. LPKTS Kėdainių filialo narė.

Palaidota Betygalos kapinėse.

Liūdi sūnus Povilas ir duktė Onutė su šeimomis

Spalio 2 d. (šeštadienį) 10.30 val. Šiaulių universiteto bibliotekoje (Vytauto g. 84), įvyks 1-oji tremtinių mokslinė konferencija „Tremtinių kūrybos paveldas“. Kviečiame dalyvauti.

Informuojamė

Knygų tremties ir rezistencijos tematika galite įsigyti LPKTS būstinės knygynelyje, Kaune, Laisvės al. 39.

Kaina 1,75 Lt